31994R2714

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 2714/94
(1994. gada 8. novembris),
ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 2054/89, kas nosaka sīki izstrādātus noteikumus, lai piemērotu minimālo importa cenu sistēmu žāvētām vīnogām

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1986. gada 24. februāra Regulu (EEK) Nr. 426/86 par augļu un dārzeņu pārstrādes produktu tirgus kopīgo organizāciju [1], kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1490/94 [2], un jo īpaši tās 9. panta 6. punktu,

tā kā Komisijas Regulas (EEK) Nr. 2054/89 [3], kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 3821/92 [4], 2. panta 3. punktā izklāstīti noteikumi, saskaņā ar kuriem žāvētu vīnogu tālākpārdošanas cenu vidējo svērto apjomu uzskata par importa cenu; tā kā, lai novērstu jebkādu mākslīgu aizsardzības mazināšanu, būtu jāparedz importa maksājums, kas atbilst uzskaitei, un netiešo nodokļu, kas ir faktiski samaksāti importējot, atskaitīšana no reģistrētajām tālākpārdošanas cenām; tā kā minētās regulas 2. panta 6. punktā ir definēts "preču realizētājs"; tā kā uz ražotājiem, kas laiž pārdošanā produktu tiešajā iesaiņojumā, šo terminu nevar attiecināt, jo pat tad, ja šāda iesaiņojuma un formas dēļ mainās KN kods, to šajā regulā nevar uzskatīt par pārstrādi;

tā kā Regulas (EEK) Nr. 2054/89 6. pantā paredzēta īpaša kontroles procedūra; tā kā pieredze liecina, ka gadījumos, kad šo procedūru piemēro, preču laišana brīvā apgrozībā būtu jāatļauj tikai tad, kad ir iemaksāts nodrošinājums, kas paredzēts Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2454/93, kurā paredz noteikumus, kā īstenot Padomes Regulu (EK) Nr. 2913/92, ar ko izveido Kopienas Muitas kodeksu [5], kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2193/94 [6], 248. pantā; tā kā, ja muitas iestādēm ir aizdomas attiecībā uz importa cenas autentiskumu, šis nodrošinājums ir jāpieprasa pat pirms pārbaudēm, kas paredzētas iepriekšminētajā 248. pantā; tā kā attiecībā uz vēlākām pārbaudēm būtu skaidri jānosaka, ka pasākumus veic, lai piedzītu to nodokļu parādus, kas bija jānomaksā saskaņā ar Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92, ar ko izveido Kopienas Muitas kodeksu [7], 220. pantu; tā kā turklāt būtu skaidri jānosaka, ka par to nodokļu parādiem, kas bija jānomaksā saskaņā ar visām kontroles procedūrām, ir maksājami procenti;

tā kā Regulas (EEK) Nr. 2054/89 7. panta 1. punktā paredzēti noteikumi, saskaņā ar kuriem var uzskatīt, ka minimālā importa cena ir ievērota; tā kā pieredze liecina, lai izvairītos no traucējumiem, ir jāņem vērā faktiski nomaksāties importa nodokļis un izmaksas, ko rada jebkura importētā produkta apstrāde pēc importēšanas un pirms pārdošanas realizētājam attiecīgā valstī;

tā kā šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Augļu un dārzeņu pārstrādes produktu pārvaldības komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Ar šo Regulu (EEK) Nr. 2054/89 groza šādi:

1. Regulas 2. pantā izdara šādus grozījumus:

a) šā panta 3. punktu izsaka šādi:

"3. Ja ir konstatēts, ka cenas tālākpārdošanā tieši vai caur komerciāliem starpniekiem pēc faktiski nomaksāto importa nodokļu atskaitīšanas jebkurā importētā sūtījumā ir vairāk nekā par 15 % mazākas par minimālo cenu, šo koriģēto cenu vidējo svērto apjomu uzskata par importa cenu.";

b) šā panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

"6. Šajā regulā preču realizētājs ir vai nu ražotājs, kas izmanto minēto produktu, ne tikai to iesaiņojot, lai pārstrādātu produktā, uz ko attiecas cits KN kods nekā tas, kas norādīts deklarācijā par laišanu brīvā apgrozībā, vai arī mazumtirgotājs, kas to pārdod tikai patērētājiem."

---

[1] OV L 49, 27.2.1986., 1. lpp.
[2] OV L 161, 29.6.1994., 13. lpp.
[3] OV L 195, 11.7.1989., 14. lpp.
[4] OV L 387, 31.12.1992., 24. lpp.
[5] OV L 253, 11.10.1993., 1. lpp.
[6] OV L 235, 9.9.1994., 6. lpp.
[7] OV L 302, 19.10.1992., 1. lpp.

2. Regulas 6. pantu aizstāj ar šādu:

"6. pants

1. Ja muitas iestādēm ir pamatotas aizdomas par to, vai deklarācijā par laišanu brīvā apgrozībā norādītā cena atspoguļo faktisko importa cenu, tās atļauj produktu laišanu brīvā apgrozībā tikai pēc tam, kad importētājs ir iemaksājis nodrošinājumu, kas minēts Regulas (EEK) Nr. 2454/93 248. panta 1. punktā, pieskaitot tam procentus par otrajā apakšpunktā minēto sešu mēnešu posmu. Piemērojamā procentu likme ir tāda, kāda ir spēkā saskaņā ar valsts likumdošanas aktiem attiecībā uz maksājamo summu atgūšanu.

Importētājiem ir seši mēneši, lai pierādītu, ka produkts ir pārdots saskaņā ar nosacījumiem, kas garantē minimālās importa cenas ievērošanu. Ja importētājs nespēj iekļauties minētajā termiņā, tas zaudē nodrošinājumu, neskarot 2. punktu.

2. Kompetentās iestādes var pagarināt 1. punktā noteikto termiņu uz laiku līdz trim mēnešiem, pamatojoties uz importētāja attiecīgi pamatotu pieteikumu, un ar nosacījumu, ka atbilstīgi koriģē nodrošinājumu."

3. Regulas 7. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Uzskata, ka minimālā importa cena ir ievērota, ja importētājs attiecībā uz vismaz 95 % no importētā sūtījuma sniedz pierādījumus tam, ka visās realizācijas stadijās, ieskaitot pārdošanu realizētājiem, produkts ir pārdots par cenu, kas ir vismaz vienāda ar minimālo importa cenu pēc faktiski nomaksāto importa nodokļu atskaitīšanas. Ja produktu apstrādā pēc tā laišanas brīvā apgrozībā un pirms pārdošanas realizētājam, šādas apstrādes izmaksas atspoguļo pārdošanas cenā realizētājam."

4. Regulas 10. pantu aizstāj ar šādu:

"10. pants

Ja pārbaudes laikā kompetentās iestādes atklāj, ka minimālā importa cena nav ievērota, tās iekasē nodokļu parādus saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2913/92 220. pantu. Nosakot atgūstamo nodokļu summu vai atlikušo atgūstamo summu, tās ņem vērā procentus, kas maksājami par laiku no dienas, kad preces laistas brīvā apgrozībā, līdz summas atgūšanas dienai. Procentu likme, ko piemēro, ir tāda, kas ir spēkā saskaņā ar valsts likumdošanas aktiem attiecībā uz maksājamo summu atgūšanu."

2. pants

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 1994. gada 8. novembrī

Komisijas vārdā —

Komisijas loceklis

René STEICHEN